

er er vidt forskellige: Der er nogle, der er traditionelle, det, vi kunne kalde kernefamilier, hvor der på gammeldags vis kun er én far og én mor, og så er der andre, hvor der er to fædre og tre mødre, tre mødre og to fædre, eller hvad det nu var, hr. Bruno Jerup sagde. Det er da rigtigt, og derfor skal vi ikke glemme, at når der er mange forskellige måder at organisere sit familieliv og opdrage sine børn på, kommer vi jo netop tilbage til det, der er De Konservatives og også andre partiers holdning, nemlig at der så også må være forskellige tilbud. Det, der passer til den ene familie, passer ikke til den anden.

Så er jeg tilbage til hr. Villy Søvnald, der siger, at vi ikke tager noget fra nogen ved at give denne kommunale pasningsret. Men det gør vi, for hvis dette forslag vedtages, koster det 500 mio. kr., idet der står, at der skal bygges et hav af nye institutioner og uddannes mange flere pædagoger. Dermed er det mål, som i hvert fald tre partier i dette Folketing har, nemlig at give familien en individuel mulighed for selv at afgøre, om det er bedst, at dens børn i en kortere eller længere periode passes i et kommunalt tilbud, ved, at den ene af forældrene går hjemme, eller ved, at man bruger en privat ordning, meget længere ude i fremtiden. Jeg tror, at der er masser af familier, der vil fortsætte med at vælge de kommunale ordninger, og mange familier, der vil sige, at så skal lille Klara – for at tage hende igen – hen i børnehaven om formiddagen og være hjemme om eftermiddagen.

Men det her vil cementere den ordning, at der stort set kun er én måde, der økonomisk er realistisk, og det er, at man bruger det offentlige tilbud. Vi vil have valgmuligheder!

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Jeg må sige til hr. Bruno Jerup, at det er helt klart, at jeg er kommet herind for at kunne tale holdninger, og jeg mener, at det rette sted at tale holdninger fra er denne talerstol.

Jeg er en af dem, der ikke er kommet ind på at love så meget som en eneste plads mere, men på decideret at tale holdninger, og derfor føler jeg det fuldstændig rigtigt netop at tage dét op, og hvor skulle man starte med at diskutere holdninger, om ikke netop i forbindelse med børnepleje, for det er dér, det starter?

Når hr. Bruno Jerup angriber Det Konservative Folkepartis familiesyn, må jeg straks sige, at her netop er et tilfælde, hvor jeg godt vil påpege, at frihed under ansvar starter hos den enkelte.

Man skal kunne have en valgmulighed og et samfundssystem, som jeg også påpegede i min ordførertale, hvor de, der har meget, yder mere til fællesskabet end dem, der har lidt; men det betyder også, at nogle må fraskrive sig retten til at »have ret til«.

Jeg vil da godt spørge hr. Bruno Jerup, om han er uenig med mig i dét.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har været meget fleksibel med de korte bemærkninger. Nu slutter vi af med hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Det er forholdsvis sjældent, at der direkte forhandles fra Folketingets talerstol. Jeg skal derfor kvittere for hr. Erik Larsens opfordring.

Jeg vil godt være med til, at vi laver en direkte forældreundersøgelse i f.eks. Kolding Kommune. Jeg vil så spørge: Vil man følge undersøgelsen? Vil man så droppe de ideologiske parader, hvorefter det er forkert, når forældrene vil det, som partiet Venstre ikke vil? Er man villig til at rette sig efter det, forældrene siger de gerne vil? Har man i virkeligheden ikke allerede et udtryk for, hvad forældrene gerne vil, deri, at de lader sig skrive op til en plads i en daginstitution? Det er såmænd ikke et udtryk for, at jeg har hjernevasket en hel bys befolkning, men for, at det er det, folk gerne vil. Jeg spørger, fordi det ellers ville være spild af tid. Lad os lave den undersøgelse; jeg vil godt prøve at foreslå det. Bagefter kan vi vende tilbage til en børnepolitisk debat, hvor jeg så forventer at Venstre og måske også De Konservative er villige til at tage konsekvensen af forældrenes valg og sige: O.k., nu har vi spurgt, og vi erkender, at vi tog fejl i vores vurdering af, hvad forældrene gerne ville. Vi har nu lært, at det, forældrene gerne vil, er det, de siger de vil, nemlig have en plads i det offentlige pasningssystem.

I øvrigt synes jeg, at de af Folketingets medlemmer, der synes, det har været en vigtig bevægelse, at forældrene fik mere tid til børnene, i fællesskab skulle glæde sig over, at vi faktisk for første gang i forbindelse med orlovsordningerne oplever, at rigtig mange siger ja til at få mere tid sammen med deres børn.

Jeg synes, at både Venstre og De Konservative skulle overveje at gå videre med forslag, der gav forældrene mere tid til dét. Jeg synes umiddelbart, at der er to forslag, der har interesse: Det ene er et forslag om nedsat arbejdstid; man